

Ett fulltaligt och dynamiskt rockband marinerat i musikhistorien

En intervju med Mattias Wärmby av *The Royal Cream*

Någon gång under 1990-talet träffades Mattias Wärmby och Kurt Dräckes i Stockholm och la grunden till det som senare skulle bli bandet The Royal Cream. Bandet har etablerats i Stockholms musikscen men är ännu inte känt av den stora mainstreampubliken. När The Hellacopters gjorde en coverversion av „[Darling Darling](#)“ var det första gången som The Royal Cream trängde sig in i mitt musikaliska medvetande och på deras konsert i Berlin i vintras övertygade de mig helt och hållet. Året innan har de släppt singeln „[Falling Down](#)“ som under tiden blivit en absolut favorit.

I vår mejlintervju berättar Mattias bland annat om bildandet av bandet, samarbetet mellan honom och Kurt och vad de håller på med just nu.

Hur bildades *The Royal Cream*? Hur lärde ni känna varandra?

Jag stod år 1994 (eller om det var 1995?) i baren *Munchies* på Högbergsgatan i Stockholm och pratade med nån om att bilda band, men att han saknade en basist. Plötsligt lösgör sig någon ur skuggorna och kommer fram och säger: Jag kan spela bas! Istället för att säga „Fan vad bra“! tittar Mattias på den långhårige ynglingen och frågar: Kan du sjunga då?

That was the beginning of a beautiful friendship.

Höga krav tydligen, ha ha ha! Den långhårige basisten, som det visade sig också kunde sjunga och det riktigt bra, var Kurt Dräckes. Vi började spela ihop efter det och det visade sig ju vara en lyckoträff. Först spelade vi under lite olika namn och spelade in en drös demos (dessa konstellationer bör dock förbli begravda i historiens dunkel), Men det tog ett par år för oss att hitta vårt sound och stil.

Det var inte förrän någon gång i slutet av 90-talet som vi döpte bandet till *The Royal Cream*. På den första singeln, „[Darling Darling](#)“, som kom år 2000, hette vi faktiskt bara *Royal Cream*, utan THE. I början var vi också fyra fasta medlemmar. På originalinspelningen av „[Darling Darling](#)“ tex så var vi en kvartett. Men i början av 2000-talet blev vi en duo och har varit det sedan dess. Förutom live så klart, då vi förvandlas till ett fulltaligt och dynamiskt rockband, om vi får säga det själva då ha ha ha!

Vilka band har inspirerat er att göra musik?

Vi har var och en många inspirationskällor så klart. Lyssnar man på vår musik så låter det nog som om vi spelar rock and roll med rötterna i 60 och 70 talets klassiska rock. Och många band från den eran är också våra favoriter, som *The Who*, *Rolling Stones*, *Beatles* etc etc. Men vi öser också in både punk och pop i musiken. Vi har inga gränser när det gäller inspirationskällor egentligen. När man har uppnått vår aktningsvärda ålder känns det som om hela ens kropp och själ liksom är marinerad i hela musikhistorien. Man har hört miljontals band, hela ens väsen är liksom fyllt med inspiration! Det är som ett hav av inspiration att ösa ur!

Är ni egentligen heltidsmusiker eller gör ni nåt åt sidan?

We wish! Vi är båda working class heroes. Vi brinner för musiken och den är vårt liv, men i dagsläget är vi långt ifrån att leva på musiken. Men musiken är för den skull ingen „hobby“. Jag skulle sluta mitt „day job“ omedelbart om det rullade in så mycket cash att jag kunde leva på musiken.

Som jag brukar säga: konstnärligt går det bra, kommersiellt går det mindre bra.

Hur ser samarbete ut mellan er och vem skriver låtarna?

Vi skriver alla låtar ihop. Men det kan se väldigt annorlunda ut från låt till låt. Ibland kommer någon av oss med en nästan färdig idé som den andre hakar på och lägger till sina idéer. Ibland sitter vi i replokalen och dricker vin och bara jamar och vips så har vi tillsammans gjort en låt. Vi är väldigt prestigelösa vad gäller att göra musik. För oss är

det en lek där allt är tillåtet. Visst, samtidigt är det blodigt allvar och vi tar musiken extremt seriöst, men som sagt, vi har en väldigt lekfull inställning till hur man skapar musik. Du skulle aldrig höra Kurt säga: "Nej, men så där kan man väl inte spela!" Vilken galen idé som en dyker upp så är den värd att testa. Men samtidigt är vi extremt självkritiska och det är väldigt, väldigt mycket låtar och idéer som aldrig kommer till allmänhetens kännedom ha ha ha!

Kurt spelar också i *The Sewergrooves*. Mattias, har du också ett annat band?

Njae, egentligen inte. Jag har ett litet hardcore/punk-projekt som kallas *The Flags* och vi har gett ut en vinylsingel. Men vi har aldrig spelat live. Däremot skriver jag poplåtar med svenska texter. Bandet har ännu inget namn, men det vore kul att spela in de låtarna och kanske spela live så småningom.

Är det alltid klart vilken låt skrivs för vilket band?

För Kurt kommer nog det där väldigt naturligt. Vissa låtar är liksom RC-låtar och andra är *Sewergrooves*-låtar. Kurt har en väldigt utvecklad fingertoppskänsla och feeling, det sitter i ryggmärgen. Tror jag.

Vad hände mellan „Death Is Not A Destination“ (2005) och „Falling Down“ (2013)? Varför tog ni en så lång paus?

Vi är kända för att vara slöa och arbeta långsamt. Eller man kanske ska säga ökända? Ha ha ha! Men din fråga är inte heller helt sann. „För efter Death“ is not a destination släppte vi en 3-låtars cdsingel vid namn „Musical Sensationalism“ (Big Bongo Rec). Lite bortglömd och kanske lite underskattad? Efter den gjorde vi en tysklandsturné år 2006. Vi var även husband på en klubb på Debaser i Stockholm då vi lirade covers och bjöd in sångare att sjunga dem med oss. Bl.a Odd från *The Robots*, Fredrik Eriksson från *Twopointeight* och Altay från *The Doits* och lite annat skönt folk.

Vi gjorde lite ströspelningar under de åren, 2008 lirade vi bla på Azkena Rock Festival i Baskien/Spain.

Men, absolut, du har rätt i att vi varit ganska inaktiva och det finns ingen som är mer irriterad över det än vi själva! Men vi känner nu att vi har mycket energi, vi har hittat fokus och nu kör vi på hårdare än någonsin!

Nu ska det komma ett nytt album. Vad kan ni berätta om det och när kommer det?

Vi jobbar på det sakta men säkert.

I år har vi dock släppt två vinyl singlar, en genom det franska bolaget Pitshark, två låtar „Melody“ och „A walk in the Park“. Och ett annat singelsläpp som är en gemensam release mellan ovan nämnda Pitshark och det spanska bolaget Ghost Highway Records, „American Way“ och „The Black Bird“ heter de låtarna.

Vi har även precis varit inne i studio och spelat in en låt, „The Other Side Of Life“, som ska ges ut som splitsingel med det italienska bandet *King Mastino* (tanken är att den ska släppas lagom till Tysklandsturnén i september, då vi även kommer att spela några spelningar tillsammans med just *King Mastino*) Så vi jobbar definitivt hårdare nu än vad vi gjorde mellan „Death is not...“ och „Falling Down“. Vi har ett gäng låtar inspelade till fullängdaren. Men att den ges ut under 2014 är knappast troligt.

Kenny Håkansson nämnde er en gång „one of the top acts around town“. Skulle ni hålla med?

Skulle snarare vilja säga att det är Kenny som är one of the top acts around town! Trevligare, skönare och mer genuin person är svårt att hitta. Han har ju spelat med oss vid flera tillfällen och det får han gärna göra igen!

Vi blir så klart glada när folk säger så där snälla saker om oss. Själva är vi nog lite mer blygsamma av oss. Vi gör vår grej, något annat kan vi inte göra. Och om folk gillar det är det bra.

Vad kan ni berätta om den planerade turnén?

Som sagt ovan här så kommer vi till Tyskland i september i år! Mellan 10-20 september. Tio spelningar totalt. Vi var ju i Tyskland så sent som i Januari, men vi ser otroligt mycket fram emot att komma tillbaka. För detaljer om städer och spelställen får man kolla in [Bazooka Bookings](#) hemsida.

En sista och helt annan fråga: I år är det också riksdagsval i Sverige. Är det nåt viktigt för er?

Extremt viktigt! Som band är vi inte direkt politiska, men för oss som personer är det viktigt. Vi har haft en borgerlig regering i åtta år nu som i praktiken sålt ut vårt lands gemensamma tillgångar och privatiserat vår välfärd. Det får vara stopp på det nu!

Tack för intervjun!

Tack själv för att du var intresserad av att lyssna på vad vi hade att säga. Hoppas vi ses i september på nån spelning!

